

Düştüm Yine Çaresiz Hastane Yollarına

– Sami Biber · 01 Haziran 2020

Takvim yaprakları 18 Ekim 2013 ü gösteriyordu ve Kurban Bayramıydı.

.....

Daha dün..Yok yok annemin - hiç bir zaman sahip olamadığı - çiçekli bahçemizin yollarında koşarken değil. Efendi efendi banyoya girmek üzereyken birden ıslak zeminde ayağım kaymasın mı? Yetmiş beş kiloluk bu beden nasıl bir tüy gibi havalandı, sonrasında nasıl bir tonluk bir kütle gibi yere çakıldı anlatabilmem mümkün değil.

Yere tam olarak belimin üzerine düşmüşüm. ” Ulan kel, gitti bel ” Diyerek kalkmaya çalışıyorum ama ne mümkün. ” Aha da acilliksin oğlum. Hapı yuttun. ” Diyorum kendi kendime. Bir taraftan da ayağıma bakıyorum her hangi bir noktasından dışarı fırlamış olan bir demir parçası var mı diye. Çok şükür. Sol bacağımdaki platin kırılıp kemikle birlikte fırlamamış deriden. Lakin doğrulamıyorum. Doğrulamaya kalktıkça tam kuyruk sokumuma birileri kasaturayı daldırıyor adeta. Müthiş bir ağrı ve sancım var.

Allah'tan benim iki numara evde. Beni zorlukla kaldırıp yatağıma sokuyor. Onun dediğine göre rengim benzim bembeyaz. Bir taraftan da bana fırça atıyor. ” Ya baba dikkat etsene. ” Diye.

Sıcağı sıcağına pek de fark edemediğim ağrılar, soğudukça daha da katlanılmaz oldu. Hapı yutmaktan nefret ettiğim için evde öyle ağrı kesici filan da yok. Yapılacak tek şey var: Uyumaya çalışmak. İyi de uykum yok. Ne yapmak lazım? Gözlerimi kapatıp koyun saymaya başlıyorum.

Sen misin bu mübarek Kurban Bayramında koyun saymaya kalkan? Koyunlar başlıyor atlamaya..Kimisinin gözleri bağlanmış, kiminin kafası kesilmiş, hele hele de o derisi yüzülmüş koyunların çitten atlayışları...Kabus adeta. Sade koyun olsa iyi yine. Keçi, dana, manda..Artık aklına hangi büyükbaş gelirse tek tek çitten atlıyorlar. Yahu koca koca develer bile..O derece yani.

Yok, koyun-sığır sayarak atlatılacak gibi değil ağrı. En iyisi hastaneye gitmek ama nasıl? Kıpırdayacak halde değilim.

Bir ara nasılsa dalmışım. Gözlerimi açtığımda kendimi aşına olduğum bir hastanede buldum. Başucumda ise dört sene önce ayağım kırıldığında beni ameliyat eden doktor.

-Ne o Sami Hoca? Popoyu yamultmuşsun yine?

Ya ben asabi adamım. Hatta yerine göre psikopatın tekiyim. Ne demek ” Popoyu yamultmuşsun?” Ağrıma sızıma aldırmadan bağıyorum.

-Ne biçim konuşuyorsun sen doktor? Senin karşında Koskoca Sultan-ı Şuara ve Üdeba(Şairlerin ve yazarların sultanı yani) Sami Biberogulları var.

-İyi valla. Sen ikide birde bir yerlerini kır, onarım ve tadilat işleri bize düşsün.

-Ulan sana inat her hafta bir yerlerimi kıracam. Var mı bir itirazın?

Benim iki numara ” Ya baba..Bi sus Allahını seversen, şimdi adamı kızdıracaksın kemiğini ameliyat etmeye diye sokacaklar ameliyathaneye, Sami olarak girip Samiye olarak çıkacaksın. Delirdin mi sen? Doktor kısmıyla ağız dalaşına girilir mi?” Diye kulağıma fısıldayınca durumun vahametini kavrayıp sustum. Çünkü doktorun gözleri de ” Oydum lan seni” Der gibi bakıyordu.

Neyse efendim bende öyle bir ağrı var ki. Artık avaz avaz bağıyorum. Doktor dayanamadı. Hemşireye emretti.

-Şunun kıcına şöyle en irisinden bir şırıngayla bir ünite Baralgini sok da sesi kesilsin.

Yav herif resmen gıcık kaptı benden. Ah bir boynumu çevirebilsem soracam da şimdi eline düştüm gayrı.

Güzeller güzeli hemşire kirpiklerini ok ok eyleyip şu sineme vuracağına Baralgini iğnesini taa sonuna kadar kökledi kalçaya.

Doktor daha sonra emretti.

-Şimdi hemen ameliyat ekibini hazırlayın. Bu angutu acil ameliyata alıyoruz.

” Ulan alt tarafı biraz belim ağrıyor. Ne ameliyatı ” Diye yırtıyorum ama kimsenin taktığı yok.

İki saat ya geçti ya geçmedi ameliyat odasındayım. Olamaz yaaa..Yine mi o hortumu burnuma dayayıp kafayı bulduracaklar bana? Yahu o değil de o kadar insanın içinde anadan üryan soyuyorlar insanı, oranla buranla dalga geçiyorlar. En sinir olduğum şey. Bayılttıktan sonra ne halt edeceklerse etseler olmuyor sanki.

Kolları, ayakları sıkıca bağladılar masaya. Birkaç da iğne yaptılar koldan, kalçadan sonra geyik muhabbetine başladı ameliyat ekibi.

-Hocam..Bizim Temel uzun zamandır göz koyduğu Fadime’yi bir gün ormanda tek başına yakalamış. Hemen üzerine çullanmış. Sonra işi bitince Fadime’ye ” Şimdi bak bu olanları kimseye anlatma da köyde

kötülük çıkmasın ” Demiş. Fadime ise ” Yok öyle şey herkese anlatacağım. Temel ormanda bana iki kere tecavüz etti diyeceğim.” Demiş. Bunun üzerine Temel ” Niye yalan söyleyeceksin ki? Ben sana iki kez mi tecavüz ettim?” Deyince Fadime kırıtarak cevap vermiş. ” Ne yani hepsi bu kadar mı? Bir daha yapmayacak mısın ?”

Allah'ım..Allah'ım..Ben burada ” Şu masadan sağ kalkacak mıyım?” Diye düşünürken adamlardaki keyfe, umursamazlığa bak ” Diyorum ama bir taraftan da anlatılan fıkraya gülüyorum. Tabii ki attığım her kahkaha belime bir sancı olarak dönerekten.

Genç bir asistan soruyor:

-Hocam sen tarih öğretmeniydin değil mi?

-Evet.

-Hımmmm...Sence Büyük İskenderinki mi daha büyüktü yoksa Kanunininki mi?

-Anlamadım?

-Yani Büyük İskender'in toprakları mı daha büyüktü yoksa Kanuninin mi?

-Hımmmm..Aşağı yukarı aynı büyüklükteydiler. İyi de ne alaka şimdi?

-Maksat muhabbet olsun. Şimdi sen bana birden başlayarak Hürrem'in çocuklarının adlarını say bakalım.

Bu arada o meşhur hortumu burnuma iyice yaklaştırdı. Ben sayıyorum:

- Bir Mustafa, iki Mehmet, üç Mirimah...

Dört dediğimi hatırlamıyorum...

Gözlerimi açtığımda baş ucumda iki tane vatandaş var. Ama erkek desem erkek değil, kadın desem kadın da değil. Yok yok yanlış anlaşılmasın eş cinsel filan değil bunlar. Apayrı varlıklar.

-Selamün aleyküm...Hoş geldiniz Kardeşler... Tanıyamadım sizleri. Kimlerden olursunuz?

-Ve Aleyküm selam. Tanıtayım. Ben Münker..Bu arkadaş da Nekir olurlar. Size bir iki sorumuz olacaktı.

Ulan..Bu Münker ve Nekir isimlerini bir yerlerden hatırlıyorum ama nereden? Neyse. Melek gibi iki vatandaş işte. Ne soracaklar ki acep?

-Buyurun kardeşlerim. Sorun. Yalnız acele edin. Ameliyattan yeni çıktım da.

-Tamam tamam. Söyle bakalım. Rabbin kim?

-Allah.

-Hımmmm.Çok güzel. İlk sorudan tam puan. Peki Dinin ne?

-Arkadaşım. Bakın ben sinirli adamım. Ameliyattan yeni çıktım. Size ne yahu dinimden. Sorgu sual

meleği misiniz?

-Aynen öyleyiz. Şimdi öyle angut angut suratımıza bakma da sorduğumuz soruya cevap ver.

-Bakın ayıp oluyor ama. Angut, mangut. Ne o öyle? Biraz daha nazik ve kibar olamaz mısınız?

Bu iki vatandaş tam bana cevap verecekti ki içeriye iki hastabakıcı girdi bir sedyeyle ve o iki vatandaşa çıkıştılar.

-Yahu yeter da, yeterrr. Ne zaman ameliyata biri alınsa hemen geliyorsunuz. Size kaç defa dedik burada beklemeyin, gidin morgta bekleyin diye. Sonunda kendinizi de bizi de atıracaksınız hastaneden.

Neyse efendim. Münker ve Nekir adlı bu iki kardeş gittikten sonra hastabakıcılar beni sedyeye koyup oldukça aşına olduğum bir hastane odasına getirdiler.

Yatağa yatırdıktan sonra yeni bir hemşire geldi baş ucuma. Koluma bir serum taktı ve kesin talimatını verdi.

-Bu serumdan başka hiç bir şey yemeyeceksin, içmeyeceksin. Tamam mı bey amca?

-Baklava da mı yasak?

-Özellikle baklava ve tüm tatlılar.

-Yahu o zaman beni ne diye ameliyat ettiler ki? Beynime bir kurşun sıkıp atıvereydiler bir çukura.

-Mızızlık yok. Yenmeyecek dendi yenmeyecek o kadar. Zaten nasıl yiyeceksin ki? Hastaneye dışarıdan yiyecek-içecek sokulamıyor. Güvenlikçiler didik didik arıyorlar gelen ziyaretçileri.

İçimden: " Sen öyle san...Yeter ki ziyaretçiler baklava getirsin, bak o baklava nasıl içeri giriyor gör...Yaşakmış...Hıhhhh...Türk Milletine yasak diye bir şey mi var bu dünyada?"Diyorum.

Öğlenden sonra benim hastane odası ziyaretçi akınına uğradı adeta. Vay anam babam vay. Bayramın ilk ve ikinci günü kapımı çalmayan ne kadar dost, arkadaş, yakınım varsa hepsi - artık nereden duydularsa - gelmişler ziyaretime.

Benim canım hemşireciğim...Güya dışarıdan hastaneye yiyecek içecek maddesi sokulmuyordu değil mi? Ahhh Ahhhh..Demirel Baba ne demişti zamanında: " Demokrasilerde çare tükenmez...Bizim ziyaretçiler için de öyle olmuştu. Sadece benim için gelenler değil, diğer hasta yakınları da işin kolayını bulmuşlardı.

Poşetlerine önce kendileri evlerinde hazırladıkları her ne varsa dolduruyorlar, üzerinde de bir paket tuvalet kağıdı, hazır bez filan koyup kapıdaki güvenlikçilere " Doktor Bey tuvalet kağıdı , hasta bezi istedi " Diyerek gösteriyorlar ellerindeki poşetleri ve içeri giriyorlardı.

Neyse efendim...Benim oda ana baba günü adeta. Ziyaretçilerim çeşit çeşit.

- Sami Bey Üstadım. Korkuttunuz bizi. Bu sefer kesin kuyruğu titretti diye endişe ettik bayağı, ama kefeni yırtmışsınız yine.
- Ohoooo..Adamdaki keyfe bakın yahu?
- Maşallah..Maşallah turp gibisiniz azizim.
- Aşkolsun yani üstadım. Sami üstadı benzete benzete turpa mı benzettiniz? Biber o biberrrr..Di mi üstadım?
- Biber sanki turptan daha mı matah bir şey?
- Hıyar...Yani ben Çengelköy'den hıyar getirdim hocama.
- Ne turpu ne hıyarı ayol . Baksanız zavallım bir deri bir kemik kalmış. çiroza dönmüş garibim. Ama merak etme üstadım. Sana ellerimle pomak böreği yaptım. Bi ye mezardan kalkmış gibi şıp diye ayağa kalkarsın.
- Yahu gardaşlar adamın üstünü örtün. Görmir misiniz it gibi titrir zavallı.
- Ahhh..Ahh. Şimdiki devirde hastanelerde iş yok kardeşim. Bizim zamanımızda ne güzel kuzine sobalar vardı hastanelerde. Attık mı fırınına patatesleri, kestaneleri, ooh yeme de yanında yat.
- Patates dedin de..Ben üstadıma kumpir getirdim.
- Ben de makarna yaptım Sami Hocama...Şöyle salçalı salçalı... Ne demişler ” Makarnanın salçalısı, hatunun kalçalısı ”
- Benim sarmalarımın yesin, siz asıl o zaman görün Sami Hocamı.
- Haaa haaa haaaayyyy. Senin sarmalarından ne olacak ayol. Ben ona bir künde atayım bak bişiciği kalıyor mu?
- Ben Sami Babama dondurma getirdim. Taa Eyüp Sultan'dan aldım hem de. Yesin , görün bakın nasıl Mahmure gibi sek sek sekecek.
- Sami Hocam sen onlara aldırma. Bak ben sana midye dolma getirdim.Şöyle sık üstüne limonu, sonra yut şifa niyetine.
- Ayyy..Limon demeyin benim yanımda. içim bir hoş oluyor...Hocam,helvanı da ben kavurdum valla...Halis İrmik helvası...Çam fıstıklı.
- Yahu bu doktor milleti işi bilmiyor hıck...O serum şişesine bir yetmişlik yeni rakı koy bak nasıl iyileşiyor beş dakikada. Hıck.
- Sami Hocam..Bak, ben de anamı aldım geldim.
- Hocam...Ben de bir imam getirdim. Ne olur ne olmaz.
- Hocamm hocamm hocaamm..Ölümü öp bak bu Mesir Macunundan yemezsen.
- Yahu arkadaşlar. Yanlış yapıyorsunuz. Bir hastayı ayağa kaldıracak en etkili ilaç balıktır. Ne demiş atalarımız: ” Yurtta balık, Dünyada balık ”
- Ben Sami Hocamı ayağa kaldıracak şeyi biliyorum. Bak Hocam... Mis gibi tereyağlı baklava.

Hani ne diyordu şarkı: ” Kim demiş ki olmaz diye. Yeter ki sen candan iste.” Dostlar sağolsun, candan isteyince olmayacak, hastaneye sokulamayacak hiç bir şey yoktu. Hatta bol sarımsaklı kelle paça bile sokmuşlardı. Kemiklere iyi gelirmiş de... Ama benim gözüm hiç bir şeyi görmüyor. Sadece ve sadece

baklavaya odaklanmış vaziyetteyim. Őu ziyaret bir bitsin hayırlısıyla, Allah ne verdiyse yumulacağım.

Derken efendim ziyaret saati sona erdi elbette. Zavallı hemŐireler ziyaretçileri dışarı çıkarıncaya kadar akla karayı seçtiler. Hele de yan taraftaki bir hastanın on dört yaşlarındaki çocuk ziyaretçisi tutturmaz mı ” Ben de burada kalacağım. Burada ne güzel internet var, televizyon var, yediğin önünde yemediğin arkanda ” Diye. Güler misin ağlar mısın?

Ziyaretçiler gider gitmez bizim güzel hemşire geldi ve dolapta ne kadar yiyecek-içecek varsa hepsini toplayıp çöpe attı. Bir Şey hariç. Onu binbir zorlukla yatağımdan kalkarak yastığımın altına saklamıŐtım: Bir kutu baklava.

Hemşire de gittikten sonra yumuldum baklavaya. Tamamını mideye indirdikten sonra kim gelse iyi?

Münker ve Nekir yine arz-ı endam ettiler.